

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 17 октомври 2016 г.
(OR. en)

13342/16

ENV 660
CLIMA 140
AGRI 553
IND 213
PROCIV 69
RELEX 845
MED 51
DEVGEN 223

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
Дата:	17 октомври 2016 г.
До:	Делегациите
№ предх. док.:	12681/16 ENV 614 CLIMA 121 AGRI 508 IND 202 PROCIV 62 RELEX 802 MED 45 DEVGEN 208
Относно:	Устойчиво управление на водите — Заключение на Съвета (17 октомври 2016 г.)

Приложено се изпращат на делегациите заключенията на Съвета относно устойчивото управление на водите, приети от Съвета на неговото 3491-во заседание, проведено на 17 октомври 2016 г.

Устойчиво управление на водите

— Заключение на Съвета —

КАТО ПРИПОМНЯ заключенията на Съвета от 22 юли 2013 г. относно дипломацията на ЕС по въпросите на водните ресурси¹; заключенията на Съвета от 17 декември 2012 г. относно плана за опазване на водните ресурси на Европа²; заключенията на Съвета от 21 юни 2011 г. относно опазването на водните ресурси и интегрирано устойчиво управление на водите в ЕС и извън него³; заключенията на Съвета от 12 май 2011 г. относно интегрирано управление на наводненията в рамките на ЕС⁴; заключенията на Съвета от 11 юни 2010 г. относно недостига на вода, сушите и адаптирането към изменението на климата⁵; заключенията на Съвета от 30 октомври 2007 г. относно недостига на вода и сушите⁶; и плана за действие на ЕС за кръговата икономика от 20 юни 2016 г.⁷;

КАТО ПРИПОМНЯ основните законодателни инструменти на ЕС в областта на политиката за водите, и по-специално Рамковата директива на ЕС за водите⁸, Директивата относно наводненията⁹ и Рамковата директива за морска стратегия¹⁰;

КАТО ПРИПОМНЯ Общата програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2020 г. „Да живеем добре в пределите на нашата планета“¹¹ и Директивата относно емисиите от промишлеността¹², и по-специално техните разпоредби, свързани с водите;

КАТО ПРИПОМНЯ заключенията на Съвета относно междинния преглед на стратегията на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г. от 16 декември 2015 г.¹³, и по-специално въпросите, свързани със сладководното и морското биологично разнообразие;

¹ Док. 12493/13.

² Док. 17872/12.

³ Док. 11308/11.

⁴ Док. 9241/11 + COR 1.

⁵ Док. 11061/10.

⁶ Док. 13888/07.

⁷ Док. 10518/16.

⁸ Директива 2000/60/ЕО на Съвета от 23 октомври 2000 г. (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

⁹ Директива 2007/60/ЕО на Съвета от 23 октомври 2007 г. (ОВ L 288, 6.11.2007 г., стр. 27).

¹⁰ Директива 2008/56/ЕО от 17 юни 2008 г. (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19).

¹¹ Решение № 1386/2013/ЕС от 20 ноември 2013 г. (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 171).

¹² Директива 2010/75/ЕС от 24 ноември 2010 г. (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

¹³ Док. 14950/15.

КАТО ПРИПОМНЯ Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие и целите ѝ за устойчиво развитие (ЦУР) и КАТО ИЗТЪКВА нейните разпоредби в областта на водите, по-специално ЦУР 6 (осигуряване на наличност и устойчиво управление на водите и канализация за всички), ЦУР 13 (предприемане на спешни действия за борба с изменението на климата и въздействието от него), ЦУР 14 (опазване и устойчиво използване на океаните, моретата и морските ресурси) и свързаните с тях цели;

КАТО ПРИПОМНЯ Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015—2030 г., която наред с другото има за цел да се повиши устойчивостта на обществото и на околната среда, и принципите на ОИСР относно управлението на водите, одобрени на заседанието на Съвета на министрите на ОИСР на 4 юни 2015 г.;

КАТО ПРИВЕТСТВА влизането в сила на Конвенцията на ООН за водните течения¹⁴ и превръщането на Конвенцията на ИКЕ на ООН за водата¹⁵ в глобален инструмент; КАТО ОТЧИТА ценната роля на двете конвенции за насърчаване и улесняване на устойчивото управление на трансграничните води; и КАТО ИЗТЪКВА ролята на конвенциите за морето за прилагането на Рамковата директива за морска стратегия;

КАТО ПРИПОМНЯ резултатите от 7-ия Световен форум по въпросите на водата, на който наред с другото беше отчетена спешната необходимост от справяне с предизвикателствата, свързани с водата, по устойчив начин¹⁶, както и доклада за глобалните рискове на Световния икономически форум за 2016 г., който поставя водата на трето място сред десетте основни риска, които могат да окажат значително отрицателно въздействие върху обществото и икономиката;

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

1. ПРИЗНАВА, че водите в Европейския съюз са под натиск, причинен, наред с другото, от замърсяването на водите, все по-голямото търсене на вода, и скоростта и интензивността на земеползването и последиците от изменението на климата, които застрашават сигурността на водоснабдяването и изострят отрицателното въздействие на сушите и недостига на вода, по-специално в Средиземноморския регион, но във все по-голяма степен и в други региони на ЕС;

¹⁴ Конвенция на ООН за правото на използване на международните водни пътища с неплавателна цел (1997 г.).

¹⁵ Конвенция на UNECE за опазване и използване на трансграничните водни течения и международните езера (1992 г.).

¹⁶ Министерска декларация, приета на 7-ия Световен форум по въпросите на водата на 13 април 2015 г. в Куанджу, Република Корея.

2. ПРИЗНАВА, че изменението на климата и последиците от все по-честите обилни валежи, както и интензивното земеползване, могат да предизвикат внезапни наводнения и да променят явленията, свързани с наводнения, в цяла Европа;
3. ОТЧИТА, че независимо от значителния дял речни басейни в ЕС, които са общи за две или повече държави членки, регионите на ЕС са с различни географски, екологични и климатични особености, които влияят върху всички аспекти на обществото и икономиката, включително управлението на водите; ПОДЧЕРТАВА, че поради това за постигането на целите на политиката на ЕС в областта на водите е необходима гъвкавост по отношение на мерките; и ОТЧИТА, че тъй като едно решение не е приложимо навсякъде, държавите членки следва да предприемат мерки, съобразени с конкретните потребности и условия, при спазване на законодателството на ЕС;
4. ИЗТЪКВА необходимостта от цялостно прилагане на съществуващата политика на ЕС за водите по съгласуван и ефективен начин и от постигане на целите на достиженията на правото на ЕС в областта на водите, и ИЗТЪКВА колко е важно да се гарантира опазването на състоянието на водите от по-нататъшно влошаване и да се осигури достатъчна наличност на вода с добро качество за населението и за всички други форми на устойчиво използване на водата, по-специално чрез
 - утвърждаване на устойчивото използване на водата въз основа на подходяща защита и управление на водните ресурси, като се вземат предвид както количествените, така и качествените аспекти;
 - опазване на всички водни обекти и постепенното им привеждане в добро състояние, в съответствие с основните цели на Рамковата директива на за водите;
 - насърчаване на нови интегрирани и по-ефективни подходи за събиране и обработка на градските отпадъчни води;
5. ОЦЕНЯВА постигнатия досега напредък и ПРИЗНАВА предизвикателствата пред постигането на целите на политиката на ЕС за водите и доброто състояние на всички водни ресурси на ЕС; ПОДЧЕРТАВА значението на съгласуваността между политиките в това отношение; и ИЗТЪКВА, че целите на политиката на ЕС за водите, включително устойчивото използване и управление на водите, следва да бъдат по-добре интегрирани в други съответни политики, като продоволствието, селското стопанство, рибарството, енергетиката, транспорта, промишлеността, пространственото планиране, градското развитие и туризма на всички равнища, както и в съответните финансови механизми на ЕС;

6. ПРИЗОВАВА държавите членки да се стремят към балансирано съчетаване на зелена и техническа инфраструктура при избора на начини и средства за постигане на целите на политиката на ЕС за водите; ИЗТЪКВА, че използването на мерки за зелена инфраструктура, като например естествено задържане на водите, може да допринесе за запазването и укрепването на потенциала за съхраняване на вода на ландшафта, почвата и водоносните пластове, като по този начин се намалява рискът от наводнения и се подобрява състоянието на водните обекти; и ПРИЗНАВА, че може да са необходими мерки в областта на техническата инфраструктура за справяне със сушите и наводненията;
7. ПОДЧЕРТАВА важността на устойчивото потребление и производство (УПП) и кръговата икономика като средства за постигане на устойчиво използване и управление на природните ресурси, включително водата и ресурсите от отпадъчните води; и ИЗТЪКВА, че устойчивото управление на водите и доброто планиране на управлението по отношение на речните басейни са предпоставка за постигането на кръгова икономика;
8. ПОДЧЕРТАВА значението на намаляването на потреблението на вода по устойчив начин от икономическите сектори и гражданите на ЕС и ПРИЗОВАВА държавите членки да въведат мерки, когато е целесъобразно, за насърчаване на ефективното използване на водата във всички значими икономически сектори, наред с другото като:
- гарантират, че политиките за ценообразуване на водата предоставят достатъчно стимули за потребителите на вода за ефективно използване на водните ресурси;
 - инвестират в намаляването на загубите на вода и течовете;
 - подобряват системите за разпределение на водата, включително прилагането на сметки за водата;
 - създават и разработват допълнителни инфраструктури за водоснабдяване, като отчитат съответните мерки за предотвратяване и адаптиране към недостига на вода и към сушите, както и за насърчаване на ефикасното използване на водата и управлението на потребностите от вода;
 - насърчават иновативни технологии и практики, позволяващи устойчиво и ефективно използване и повторно използване на водата, включително за напоителните системи, селското стопанство, промишлеността и туризма;
 - насърчават използването на инструменти за оценяване на жизнения цикъл, включително чрез обществени поръчки;

- повишават осведомеността на потребителите относно необходимостта от оптимизиране на използването на водата, като по този начин се утвърждава култура на пестене на водата;
- задълбочават познанията и подобряват събирането и анализа на данни, включително относно последиците от изменението на климата и относно системите за ранно предупреждение;
- подобряват управлението на водите на равнището на басейните и на местно равнище;

9. ИЗТЪКВА, че повторното използване на водата, в допълнение към други мерки за ефективност и за пестене на водата, може да бъде важен инструмент за справяне с недостига на вода и за адаптиране към изменението на климата като част от интегрираното управление на водите; ПРИЗОВАВА държавите членки да вземат мерки за насърчаване на практиките на повторното използване на водата, като отчитат регионалните условия, където е подходящо, и като същевременно се гарантира висока степен на защита на здравето на човека и околната среда, тъй като повторното използване на водата може да допринесе и за реализирането на икономии, опазването на околната среда, насърчаването на инвестициите в нови технологии и създаването на „зелени“ работни места; ПОДЧЕРТАВА, че добре обработените градски отпадъчни води могат да се използват повторно за различни цели в областта на селското стопанство, в промишлените приложения, в устойчивото градско развитие и защитата на екосистемите; и ОТБЕЛЯЗВА с интерес намерението на Комисията да представи през 2017 г. предложение относно минималните изисквания за качество на повторно използваните води в ЕС;
10. ПОДЧЕРТАВА, че доброто планиране на водите и устойчивото управление на водите по отношение на басейните на реките, рисковете от наводнения и сушите, са основни компоненти на устойчивото развитие, и следователно изискват ефективно участие на всички съответни заинтересовани страни, в т.ч. не само правителствата, но и гражданското общество, научните работници и частния сектор;
11. ПОДЧЕРТАВА, че крайбрежните и морските води също са обект на морски и земен натиск, и ПРИЗОВАВА държавите членки да представят и приложат възможно най-скоро програми от мерки съгласно Рамковата директива за морска стратегия, които да са амбициозни и да съответстват на програмата от мерки на Рамковата директива за водите и планове за управление на речни басейни, както и на планове за управление на риска от наводнения, като по този начин се постига напредък към постигането на добро екологично състояние на морските води до 2020 г.;

12. ПОДЧЕРТАВА значението на засилването на трансграничното сътрудничество в областта на водите въз основа на принципите на субсидиарност, пропорционалност и реципрочност както в рамките на ЕС, така и между ЕС и страни извън ЕС, между речните — или за речните басейни — комисии и морските комисии, както и с други имащи отношение участници, занимаващи се с устойчивото използване и управление на водите, недостига на вода, наводненията и сушите;
13. ПРИЗОВАВА Комисията и държавите членки
- да работят заедно за прилагането на законодателните и незаконодателните инструменти, политиките и съществуващите стандарти по съгласуван начин;
 - да използват новаторски, научно обосновани и целенасочени подходи, за да се гарантира устойчивото използване и управление на водните ресурси и да се защити и подобри състоянието на водната среда в рамките на ЕС;
14. ИЗТЪКВА значението на ефикасното взаимодействие и съгласуваността между директивите в областта на политиката за водите;
15. ПОДЧЕРТАВА, че Рамковата директива за водите и Директивата относно наводненията са основните инструменти, свързани с водите, за преодоляване на последиците от изменението на климата върху количеството и качеството на водите и за прилагане на мерките за адаптиране към него;
16. ОТБЕЛЯЗВА, че Рамковата директива за водите ще бъде преразгледана от Комисията през 2019 г. и поради това времето за подготовка е кратко; и ПРИЗОВАВА Комисията да работи с държавите членки за изготвяне, далеч преди прегледа на Рамковата директива за водите през 2019 г., на навременни и правно издържани варианти, които дават възможност за непрекъснато и амбициозно прилагане на национално равнище до 2027 г. и след това, като отчита най-често наблюдаваните и новите предизвикателства пред планирането на управлението на водите.
-